

Nr 186.

Av herrar **Hansson** i Skediga och **Jonsson** i Skutskär, om ökat statsbidrag till avlönande av fjärdingsmän.

En fjärdingsman torde icke numera kunna betraktas såsom en för de kommunala intressena anställd tjänsteman utan efter nuvarande arbetsförhållanden som ett verkställighetsorgan i det allmännas tjänst. För några årtionden sedan voro de då anställda fjärdingsmännen en kommunens hjälp. Så torde icke längre vara förhållandet. På den tiden var restindrivningen av kommunalskatten ävensom en del andra fjärdingsmannen åliggande göromål en ren kommunal angelägenhet.

Då fjärdingsmanstjänsten övergått att mera bliva en polismanstjänst i stället för som tidigare en tjänst för indrivning av kommunala och statliga skatterestantier, är staten mera ansvarig för fjärdingsmännens förehavanden och kan fjärdingsmanstjänsten icke längre betraktas som ett kommunalt intresse.

Fjärdingsman tillsättes av länsstyrelsen och lyder närmast under vederbörande landsfogde och landsfiskal. Då såväl landsfogde som landsfiskal är anställd i statens tjänst, vore väl rimligt att fjärdingsman även vore statsanställd. Enär det i nuvarande läge icke synes kunna genomföras, bör dock staten lämna större statsbidrag till landskommunerna än vad nu är förhållandet. Enligt nuvarande bestämmelser utgå av statsmedel endast 50 % å den fastställda fjärdingsmanslönen och icke något som helst statsbidrag å övriga med fjärdingsmanstjänsten förenade kostnader, såsom hyresbidrag för hållande av kontor, klädesbidrag, cykelersättning, viss del av uppkomna resekostnader i tjänsteärenden m. m. Det torde icke få anses som någon orimlig begäran, att statsbidrag även utgick å samtliga berörda kostnader för dessa tjänsters upprätthållande.

Fjärdingsmannens arbete är nästan uteslutande att hänföra till stats-tjänst, och bör statsbidraget för dessa tjänsters avlönande höjas från 50 till 80 %.

Med anledning av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att statsbidrag måtte utgå med 80 % av fjärdingsmans samtliga utgående löneför-måner.

Stockholm den 22 januari 1948.

K. E. Hansson,
Skediga.

Einar Jonsson,
Skutskär.